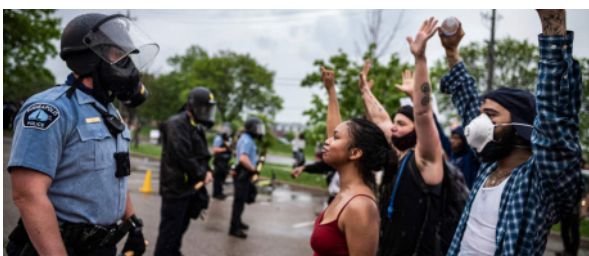

EN JACK I EN JOHN

En Jack és fill de grangers del sud encara que ell mai ha treballat al camp perquè des dels dos anys ha estat un nen mòrbid incapaç d'ajupir-se a recollir un enciam. Ara, a trenta dos, segueix sent mòrbid (140 kilos) però ja no és nen. Ara és policia de l'estat de Illinois.

En John és un fill de puta, en el sentit poètic de la paraula, perquè no coneix al seu pare ni als pares del seus set germans. La mare ha estat la mateixa per tota la manada, una dona prima i

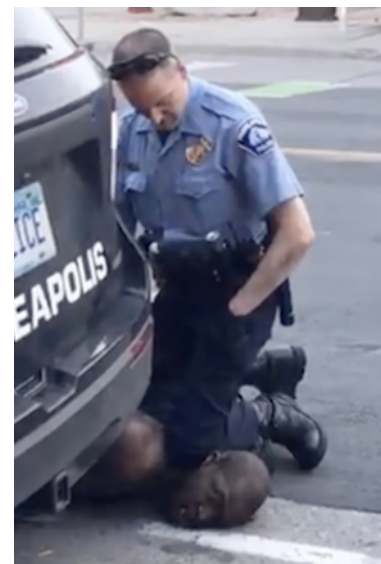

depressiva. A disset anys en John ja només tenia dos dels set germans (tots morts bé per sobredosis de droga bé per sobredosi de bales) i la seva mare que aleshores era amant del sheriff, el va fer entrar a la policia.

En Jack i en John patrullaven junts. S'estimaven com a germans segons manen les regles de la policia de Illinois. El teu company de patrulla és el teu germà i és sagrat. I així anaven. Patrullaven junts, menjaven dònuts junts,

hamburgueses junts, bevien Coca-Cola junts, els divendres anaven de putes junts i dissabtes i diumenges, feien hot dogs junts amb les seves dones i una colla de fills que tenien, a la casa del Sheriff que els tenia molta confiança.

Una nit, de divendres, en Jack i en John van passar pel bar –malgrat estar de servei- després de la sessió de putes i al sortir més torrats que una torradora, van veure a un nen negre que s'orinava a la cantonada del Saloon. En Jack i en John, van ensumar el perill. La carn se'ls va posar de pell de gallina. Un nen negre orinant és més perillós que un gat negre remenant la cua. Van desenfundar i van matar al nen.

Després li van posar coca a les butxaques i un trabuc de quan la invasió espanyola a les mans de la criatura. Van jurar davant el jutge que havien matat al nen en defensa pròpia perquè el nen, apart de ser negre era un mariconàs i un incívic que es pixava per les cantonades.

La setmana passada en Jack i en John van ser condecorats pel Sheriff de l'Estat com herois nacionals per salvaguardar la seguretat i la moral de la bonica ciutat de Illinois.

En John tenia un problema –tot s'ha de dir- odiava a la seva mare que era neta d'un negre (ara ja era bastant

LLUNY DE LES REPÚBLIQUES?

"La sang estava calenta, s'escampava formant quatre rius de sang". Pere Aragonès plorava i cridava alhora. Això passava en una cerimònia secreta del partit commemorativa del 90è aniversari de les proclamacions de la República Catalana i Espanyola el 1931. Per a ell ha estat dur! "A dama República l'he hagut d'apunyalat diverses vegades, després l'he penjada en una creu amb una daga clavada al cor. Només així puc aconseguir que Madrid em doni l'absolució i el PSOE la benedicció".

Una mica més tard, a la sortida del cinquè episodi de les negociacions per formar un govern al seu gust i poder manar, aquest veterà d'Esquerra Republicana de Catalunya relatava l'execució d'un militant del partit Junts*Cat que demanava noves eleccions.

Ha estat el darrer dels seus múltiples assassinats. La víctima? Un home, un gironí de cinquanta-nou anys anomenat Carles Puigdemont què ara mateix és un dels

protagonistes centrals d'una sèrie d'èxit televisiu i radiofònic de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals dirigida pel periodista estrella quatre vegades guanyador del premi "Més Puta què bonic". La víctima, Carles Puigdemont, s'havia inventat un Consell per la República Catalana i un carnet d'identitat Digital Republicà fora del control del cens espanyol. Insuportable, no?